

Let the Stars Shine

De Europese Unie is in de ban van de uittreding van het Verenigd Koninkrijk. Een jaar na het Britse referendum zitten de partijen aan tafel om de echtscheiding te regelen. Wat valt mij op? Dat er in de aanloop naar de Brexit veel onzin is verteld. Zo wist de huidige minister van Buitenlandse Zaken Boris Johnson te melden dat de EU regelziek is en zelfs een maximum gewicht voor doodskisten heeft ingevoerd en het hergebruik van theezakjes zou verbieden. Dit soort van onzin, zo u wilt leugens, werden zonder beperking en tegengeluid over de bevolking heen gestort. Het geheel had veel weg van een rondje prijsschieten. Zo bleef de EU een 'black box' met alleen maar nadelen. Met Europa als oorzaak van massa's aan immigranten die worden binnengelaten. Dat de multiculturele bevolking vooral is opgebouwd uit personen afkomstig uit de landen van de Gemeenebest bleef onder de radar.

De EU zelf mengde zich niet in het debat. Een dergelijke opstelling zou averechts werken, zo was de redenering. Dit blijkt een grove vergissing te zijn geweest. De Britten werd voorgehouden dat er met de Brexit meer geld zou komen voor de armlastige Britse ziekenhuizen. Na het uittredingsbesluit blijkt dat het om een loze belofte gaat. Het standpunt van de Britten is zoals die is, maar ik vind het tijd voor een herbezinning over de communicatie over en door de EU.

In mijn boek 'Let the Stars Shine' laat ik deskundigen aan het woord. Zij stellen vast dat de communicatie van de EU nog stamt uit de vorige eeuw. Leaders namen beslissingen en het volk ging er in mee. Het besef van 'Nooit meer oorlog' en de vreugde over de 'Val van de Muur' en de toelating van nieuwe lidstaten is gedoofd. We zijn beland in de periode met toenemende twijfel over het EU project en van populistische stromingen die de EU van binnenuit kapot willen maken. Zij willen terug naar de natiestaat. De burger blijft achter in een kakofonie van tegenstrijdige geluiden, waaraan geen touw meer is vast te knopen.

In onze wereld van sociale media moet Europa de handen uit de zakken halen en kiezen voor een andere aanpak. Hier ligt een taak voor de politiek. Allereerst door positie te kiezen en je opvattingen over Europa helder uit te dragen. Deze aanpak werkt. Merkel en Macron weten de bevolking te overtuigen voor een pro-Europese koers en zij zetten hun landen hiermee in de kopgroep. Zij staan voor een verdergaande integratie in de Eurozone, nauwere samenwerking op terreinen van veiligheid, klimaat en industrie. Ten tweede, zoals gezegd, de communicatie zal anders moeten. Hiermee ben ik, samen met acht collega's in Brussel, actief aan de slag gegaan. Wij kiezen er voor, elk in het eigen land, de burger meer bij Europa te betrekken.

We laten het niet alleen bij een publicatie en bij woorden. Inmiddels heeft het Europees Parlement besloten deelnemers aan EU projecten te vragen actiever te communiceren. Tot nu toe is het communicatie met de handen in de zakken: alleen het EU-logo met de gele sterren moet worden afgedrukt. That's all! EU projecten laten hun resultaten pas na verloop van tijd zien, bijvoorbeeld in de vorm van banen, natuurherstel of nieuwe medicijnen. Tot voor kort was het niet mogelijk daar met steun van de EU aan te werken. Als mijn voorstel wordt overgenomen kunnen deelnemers, tot 5 jaar na afloop van een project, geld krijgen om hun verhaal te doen. Enkele suggesties. Wat te denken van een tourguide bij natuurherstel, van een ambassadeur bij een high tech Campus of een social media leider in een onderwijsproject. De EU ondersteunt honderden projecten, wijst velen de weg over de grenzen heen, maar over de resultaten blijft het stil. Al meer dan 10 miljoen studenten

hebben meegedaan aan EU stages in het Erasmus programma. Hoe draagt dit bij aan hun verdere loopbaan en wat hebben zij over de EU te melden? Ook in Brabant zijn we sterk vooruit gegaan met EU samenwerking. In de land- en tuinbouw, industrie, onderzoek en onderwijs zijn er honderden partners die best hun verhaal willen doen.

Hun verhalen doen er toe. Het Britse voorbeeld legt een fundamentele zwakte van de EU bloot. De EU is van niemand, er is geen gedeelde Europese sfeer. De negen parlementsleden gaan in gesprek en zoeken goede voorbeelden van de bottom-up communicatie in hun lidstaat. Dit leidt tot een expositie en verkiezing van de beste projecten in de loop van 2018.

Het moge duidelijk zijn: met de EU sterren doel ik niet op het EU-logo, maar op de mensen die met Europa verder komen.

Meer weten of het boek ontvangen? Ga dan naar www.lambertvannistelrooij.nl.

Ik dank u wel.

Lambert van Nistelrooij

Europarlementariër CDA